

*Різновиди істини:
кореспондентська,
конвенціональна,
утилітарна*

Виконала:

студентка гр. ...

...

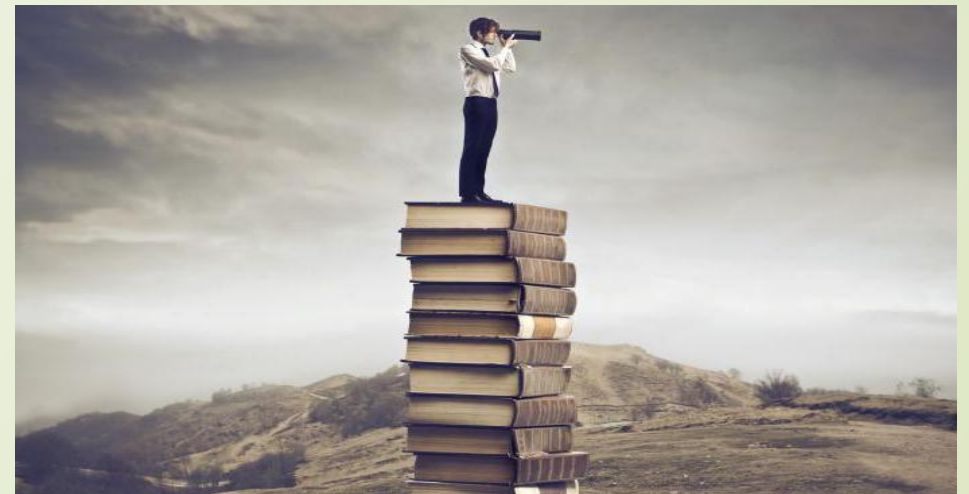
“

Істина – це не щось матеріальне, до чого можна доторкнутися та пощупати, чи з'їсти, як яблуко, істина це щось не пізнане, щось трансцендентне, вище нашого раціонального мислення.

”

Вікіпедія дає таке визначення істини: *Істина – правильне відображення об'єктивної дійсності у свідомості людини, її уявленнях, поняттях, судженнях, умовиводах, теоріях об'єктивної дійсності.*

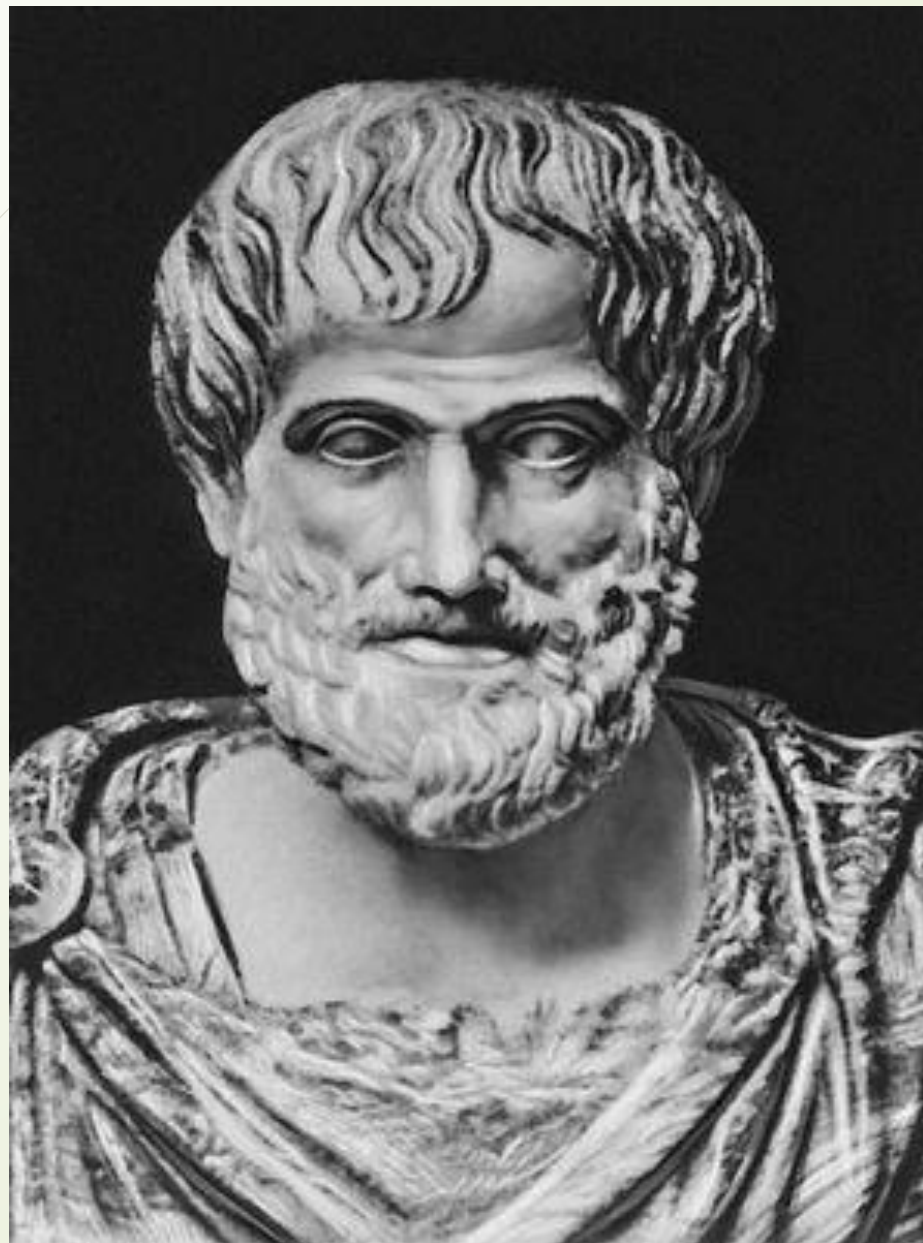
Тобто істина у філософії ніколи не може бути абсолютною, адже після смерті однієї філософської системи приходить нова система істин. Тобто істина у філософії не є сталою, вона часто помирає і знову народжується.

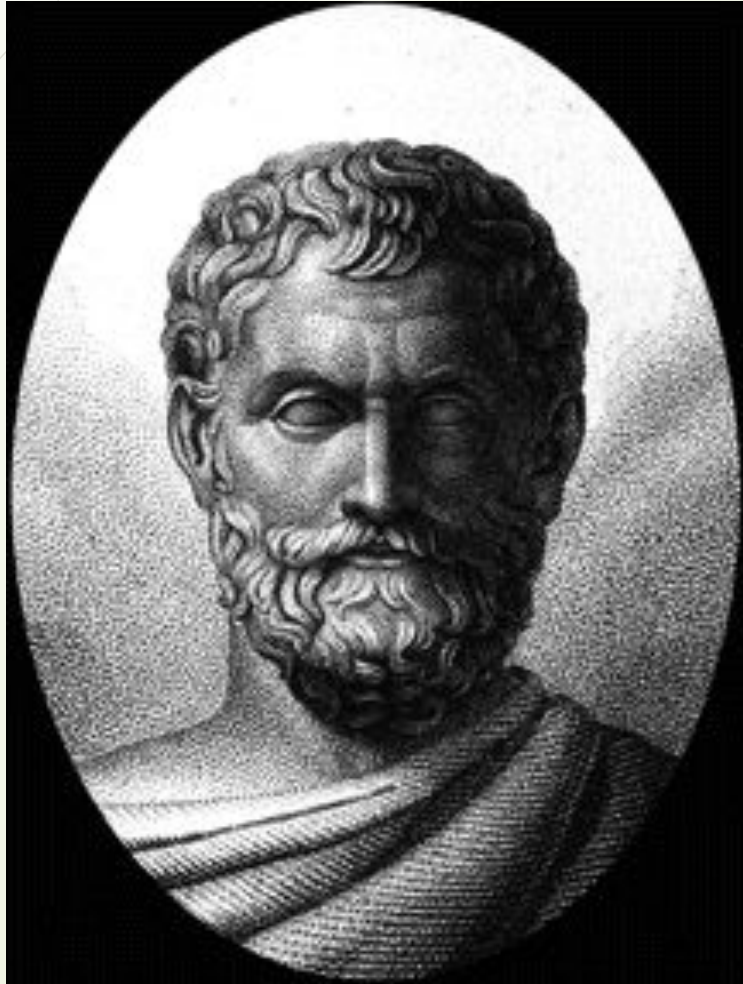
Одним із основоположників терміну “істина” є давньогрецький філософ *Арістотель*.

Він вважав, що істина є те, що ми не можемо досягнути імманентно чи зовнішньо, але все таки можемо знайти цю істину через щось трансцендентне або те яке є не зрозумілим для нас.

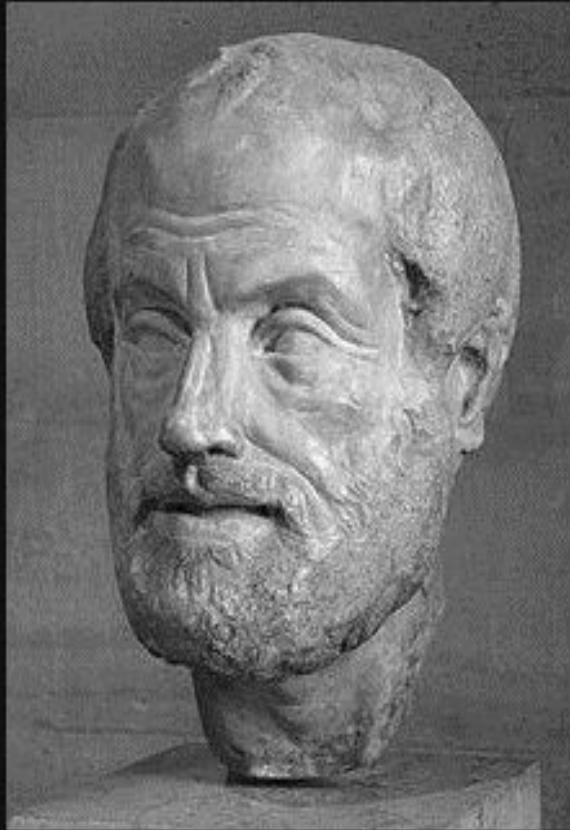
Тобто у своїй “Метафізиці” Арістотель пише про істину, як про абсолют який не можливо просто так досягнути.

Арістотель 384 -322 гг. до н.е.

Арістотель вплинув на весь подальший розвиток наукової і філософської думки. Його твори стосувалися практично всіх галузей знання того часу. Він зібрав і систематизував величезний природничо-науковий матеріал своїх попередників, критично його оцінив, виходячи зі своїх філософських поглядів, і сам здійснив ряд глибоких спостережень

Пусть мне дороги друзья и истина, однако долг
повелевает отдать предпочтение истине.

(Аристотель)

Різноводи істини:

Істина:

Кореспондентська

Конвенціональна

Утилітарна

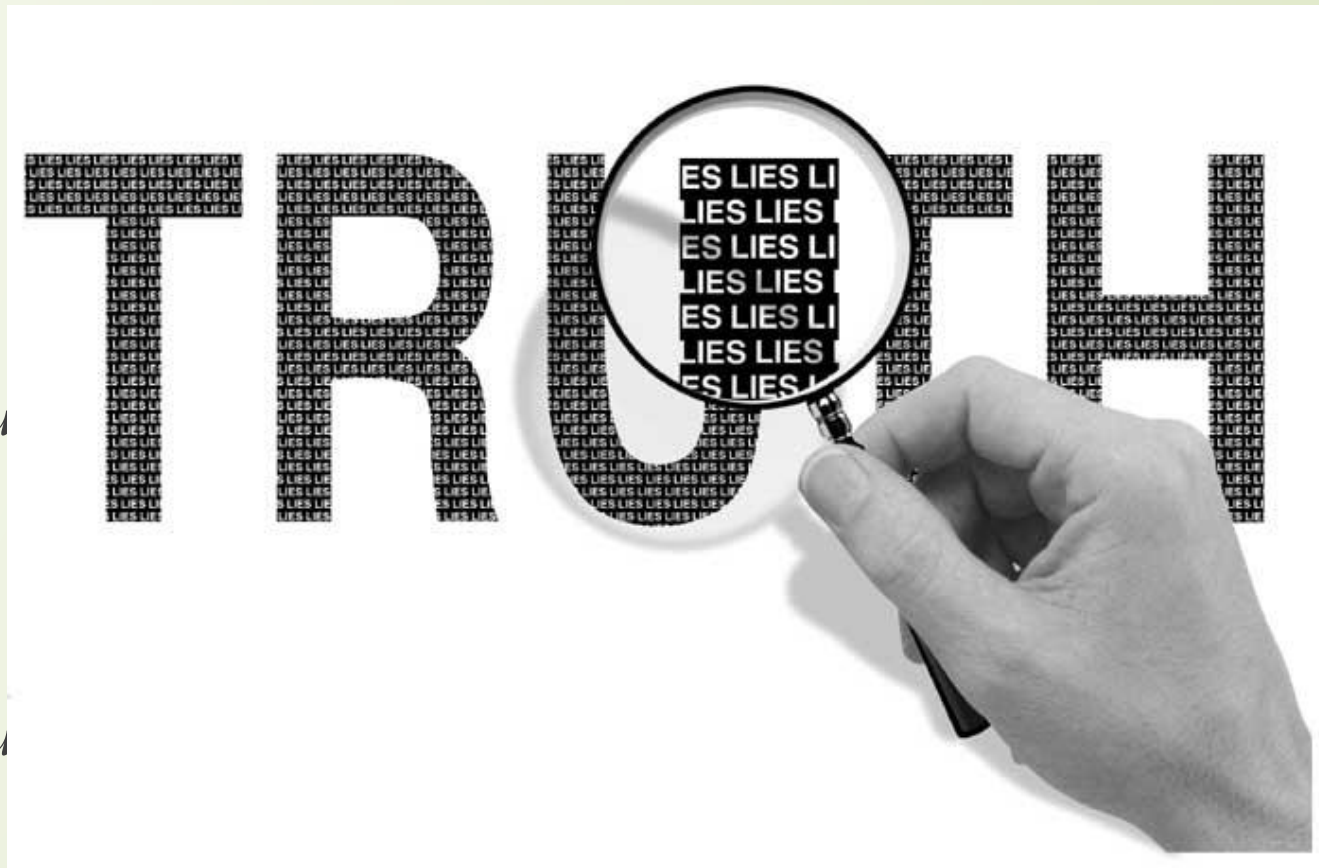
Корреспондентская істина

(від англійського слова *correspondence* - відповідність) –це концепція істини, витоки якої ми знаходимо вже у Аристотеля. Іноді цю концепцію називають також класичною.

Перші спроби її дослідження були зроблені Платоном і Аристотелем. Класичне розуміння істини розділяли Фома Аквінський, П. Гольбах, Гегель, Л. Фейєрбах, Маркс.

Корреспондентская істина

*Цією концепції
дотримуються і
матеріалісти, і ідеалісти
і теологи; Не відкидайте
і агностики; серед
прихильників класичної
концепції істини є і
метафізики, і діалектики*

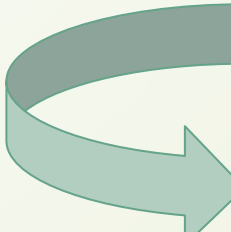

*Для класичної концепції істини
характерні наступні принципи:*

*дійсність не залежить від світу
знання*

*між нашими думками і дійсністю
можна встановити однозначну
відповідність*

*сама теорія відповідності логічно
несуперечлива*

Двоїстість концепції:

- ✦ Істинне - це відповідне.
- ✦ Неясність змісту самого поняття відповідності.
- ✦ Проблема встановлення відповідності або невідповідності висловлювання і речі

Когерентна концепція істини

- На відміну від класичної концепції істини, прихильники когерентної концепції істини вважають, що умовами істинності є не відповідність, а узгодженість (від лат. *Cohaerens* - пов'язаний, *cohaerere* - бути пов'язаним) даного твердження з більш загальною системою знання.
- Для когерентної теорії істини характерно уявлення про те, що світ єдине ціле, в якому все, навіть найдрібніші і незначні явища пов'язані між собою і входять в це ціле. Тому знання про окрему речі або явищі повинно відповідати і узгоджуватися з системою знання про світ в цілому.

У філософії когерентну теорію істини розробляли такі видатні мислителі, як Г. В. Лейбніц, Б. Спіноза, Г. Гегель.

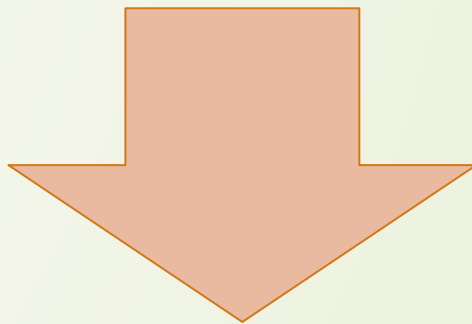
- Вони вважали, що перевірити істинність - значить перевірити, якими відносинами дане судження пов'язано з іншими в системі, чи сумісне воно з системою (наприклад, із загальноприйнятою науковою картиною світу).
- Когерентна теорія істини застосовна в математиці, де головним у визнанні істинності є узгодженість з уже прийнятими математичними теоріями, а не відповідність дійсності. Ця концепція істини відображає реальні механізми раціональної прийнятності знання.

Г. В. Лейбніц, Б. Спіноза, Г. Гегель

Проблема когерентної теорії істини :

На якій підставі система
тверджень, з якої узгоджується
дане твердження, визнається
дійсною?

Конвенціональна концепція

*Згідно конвенціональної (від лат. *Conventio* - договір, угода) концепції істина є результатом конвенції, угоди в рамках якогось співтовариства. Її основна ідея полягає в тому, що в основі наукових теорій лежать угоди між вченими і їх вибір обумовлений міркуваннями зручності, простоти - критеріями, не пов'язаними безпосередньо з їх істинністю.*

Конвенціальна концепція істини оформилася при переході від класичної до некласичної науки в кінці ХІХ - початку ХХ ст. Її виникненню сприяло також поява неевклідових геометрій. Основоположником конвенціональної концепції істини був видатний математик А. Пуанкаре.

А. Пуанкаре вважав, що конвенціональний елемент в науці очевидний, але він анітрохи не знижує об'єктивного характеру наукових теорій, досвід залишається єдиним джерелом істини щодо фізичних теорій.

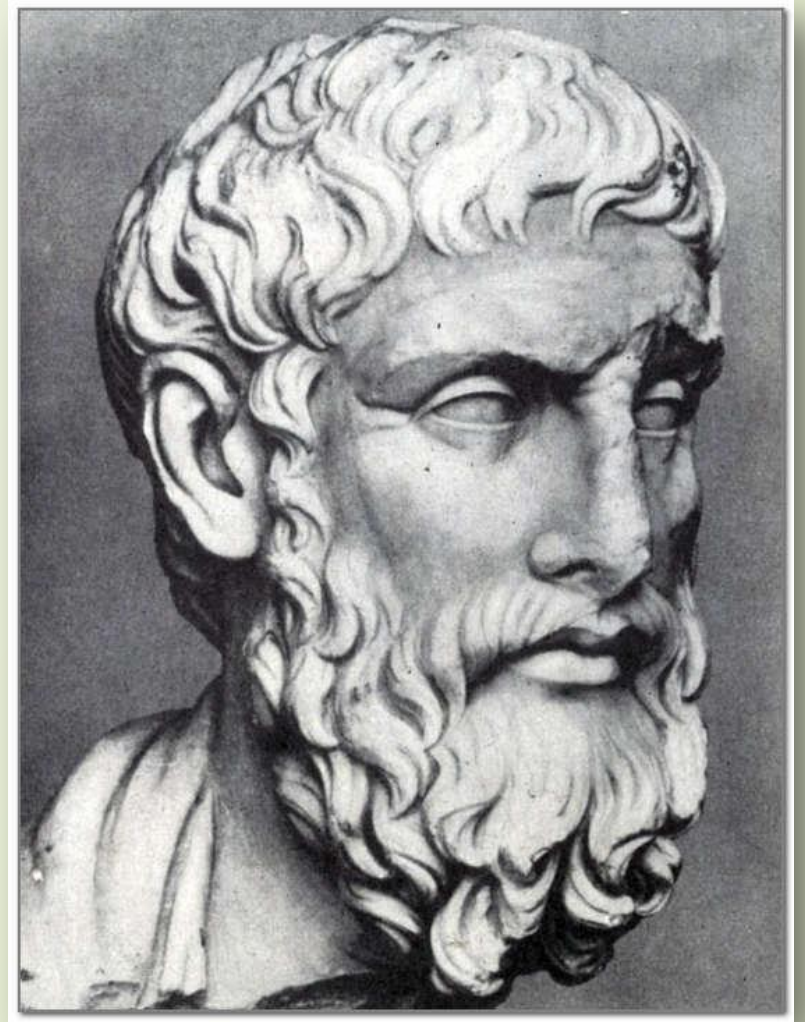
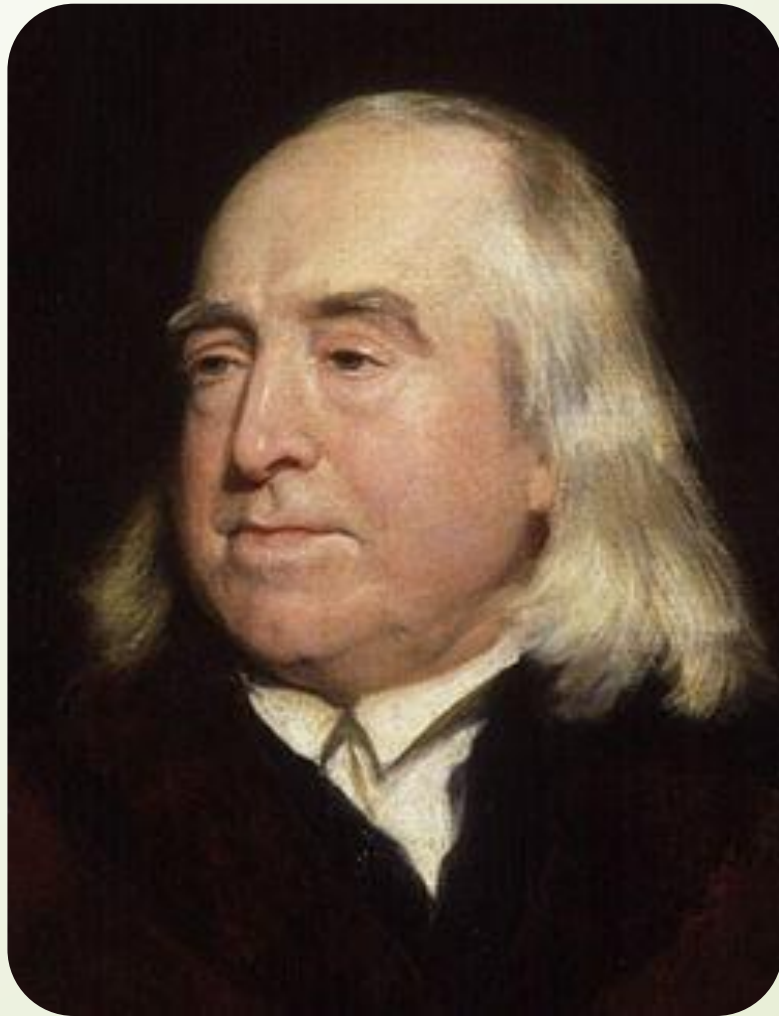
- Для доведення дійсності та істинності своєї теорії Пуанкаре казав: «Геометричні аксіоми є не що інше, як замасковані визначення. Так що ж слід відповісти на питання про істинність Евклідовій геометрії? Питання позбавлений сенсу ... Одна геометрія не може бути більш істинною, ніж інша...» Приклад: система одиниць виміру СІ.

Утилітарна істина

□ *Філософія утилітаризму вважає «добрим» усе, що збільшує задоволення і зменшує страждання. Ця філософія основана на результаті. Якщо внаслідок дії збільшується задоволення і зменшується біль, то вона вважається позитивною. Насправді, утилітаризм є гедоністичною філософією. Утилітаризм започаткував давньогрецький філософ Епікур, але розвиток його як повноцінного вчення часто приписують британському філософу Джеремі Бентamu.*

Британський філософ Джеремі Бентам
та давньогрецький філософ Епікур

У цілому, філософія утилітаризму націлена на забезпечення життя з найменшою кількістю страждань для найбільшої кількості людей. Але, разом з тим, існують недоліки такої філософської істини:

орієнтованість на результат
ми не можемо знати наміри інших

наголос на задоволенні
приємне для одного, може бути неприємним
для іншого

уникнення страждання
Не кожний біль є поганим

Дякую за увагу=)

